

## ζαράρι

**ζαράρι, το**, ουσ. [<τουρκ. zarar (= ζημιά, βλάβη, πλήγμα)], (στη γλώσσα της αργκό) η πάσης φύσεως ζημιά ή ατυχία: «τον γονάτισαν τον άνθρωπο τα ζαράρια της ζωής». (Λαϊκό τραγούδι: *Γιάννη, άλλαξε τα ζάρια, να μην έχουμε ζαράρια*).

- *παθαίνω ζαράρι*, παθαίνω ζημιά, με βρίσκει ατυχία: «έπαθα μεγάλο ζαράρι στη δουλειά || έπαθα μεγάλο ζαράρι στις διαπραγματεύσεις που έκανα».

- *του 'κανα ζαράρι*, του προξένησα ζημιά: «χωρίς να το θέλω του 'κανα ζαράρι στη δουλειά, γιατί έγινα αιτία να χάσει τον καλύτερο πελάτη του». (Λαϊκό τραγούδι: *θα λιμάρουμε τα ζάρια, θα τους κάνουμε ζαράρια, θα τα ρίξω και με ζούλα θα τους τα τσιμπήσω ούλα*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας